

ת"פ 14552/07/20 - מדינת ישראל נגד מחמד ברהום

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כב' השופט רפי כרמל, סגן נשיא

ת"פ 14552-07-20

המאשימה	מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים נגד מחמד ברהום	בעניין
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד חיים הדייה	

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 380 בצירוף סעיף 382(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").

2. הצדדים הסכימו על נוסח מתוקן לכתב האישום, בו הודה הנאשם ועל פיו הורשע. אין הסכמה בין הצדדים בנוגע לעונש.

ואלה המעשים על פי כתב האישום המתוקן:

על רקע חשדו של הנאשם כי המתלון מקיים מערכת יחסית רומנטית עם אשתו של הנאשם, התקשר הנאשם, ביום 19.6.18, בשעות אחה"צ, למתלון וביקש ממנו להיפגש עמו באזור רמאללה בשעות הערב. בסמוך לשעה 20:00 הגיע המתלון ברכבו למקום המפגש שנקבע באזור ביר נבאלה ועמו ברכב חבר. שני חברים נוספים של המתלון התלוו אליהם כשהם רכובים על קטנוע. בהגיעם למקום המפגש, עבר המתלון לבקשת הנאשם לרכבו והשניים התחילו לנסוע לכיוון אלגיב. אחריהם נסע הקטנוע על שני רוכביו וחברו של המתלון שנהג ברכב בו הגיע עם המתלון. בשלב כלשהו עצר רכבו של הנאשם ובמקביל הגיע רכב למקום, ממנו יצאו מספר אנשים רעולי פנים (להלן: "**האחרים**"), שהלבישו את המתלון בשק על ראשו, העבירו אותו למושב האחורי של רכבו של הנאשם והתחילו לנסוע לכיוון א-טירה, כשהנאשם נוהג ברכב והמתלון יושב מאחור על ברכיו יחד עם האחרים. בהגיעם לאזור א-טירה, הוציאו הנאשם והאחרים את המתלון מהרכב, הכו אותו בראשו, נתנו לו מכות חשמל באמצעות שוקרים חשמליים וחקרו אותו במשך כחצי שעה על טיב יחסיו עם אשת הנאשם. בסוף האירוע, הורידו הנאשם והאחרים את המתלון באמצע הדרך באזור

הכניסה לא-טירה, הורו לו לחכות 10 דקות בלי לזוז. כתוצאה מן התקיפה, נגרמו למתלונן חבלות בפניו ובגופו וכן כאבים חזקים.

טענות הצדדים לעונש

טענות המאשימה

3. המאשימה טוענת כי התקיפה בוצעה במסגרת סכסוך בין הנאשם למתלונן כמתואר בכתב האישום. המתלונן נסע ברכב הנאשם, מצטרפים אחרים, מלבישים שק על המתלונן ואז הנאשם והאחרים מכים את המתלונן ועורכים לו חקירה. כתוצאה מהאירוע סובל המתלונן מחבלות וכאבים עזים. חומרת האירוע היא ברורה. לא מדובר על פרץ אלימות, אלא על אירוע מתוכנן, נעשה שימוש באביזר השוקר, ביצוע ביחד עם אחרים, והאירוע נמשך על פני זמן ארוך ונועד לתכלית של אותה חקירה המתוארת בכתב האישום המתוקן. הנאשם הוא אדון העבירה ובגללו מתרחש האירוע. לעמדת המאשימה, מתחם הענישה ההולם הוא 12-30 חודשי מאסר.

4. באשר לעונש בתוך המתחם, נטען כי הנאשם הוא בן 31 ובעברו הרשעה בעבירות רכוש, בגין ריצה עונש של עבודות שירות, שחלקן אף הופקע לתקופה מסוימת. מדובר בעבירות שאינן מאוד ישנות, בהתחשב בכך שהעבירה דן בוצעה בשנת 2018, כך שטעמם של העונשים היה אמור להיות בפיו של הנאשם כשביצע את העבירה בתיק שלפניו. לפיכך, עותרת המאשימה להטיל על הנאשם עונש של 15 חודשי מאסר, מאסר מותנה משמעותי ופיצוי ראוי והולם לנפגע העבירה, תוך הפניה להחלטות שנטען כי יש בהן לתמוך בעמדתה העונשית.

טענות ההגנה

5. הסנגור טען כי מדובר באירוע שהתרחש לפני כמעט ארבע שנים, כתב האישום "ישב על המדף" בפרקליטות למעלה משנתיים כתיק מב"ד רגיל, כך שלא היה בו ממש. המאשימה לא נתנה הסבר לכך. לאחר תיקון כתב האישום נותרה עבירה המתאימה לבית משפט שלום, ולכן, לשלוח את הנאשם למאסר בפועל, אינו המעשה הנכון. בזמן שחלף מעת ביצוע העבירה לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. הוא התחתן ונולדו לו ילדים. הוא ממוקד בעבודתו במוסך ובמשפחתו. אין בכתב האישום תיאור של החבלות שנגרמו למתלונן או תיאור של הזדקקות לטיפול רפואי. לא התבקש תסקיר נפגע עבירה. המתלונן לא הגיע להעיד בבית המשפט וכנראה כל זאת מסיבה טובה. לעמדת ההגנה, המתחם הראוי בעבירה דנן מתחיל בין של"צ ועבודות שירות ועד מאסר קצר של כמה חודשים. באשר לעונש הראוי לנאשם, הסנגור מבקש שלא להטיל את הרף המקסימלי של עבודות שירות, אלא עונש מידתי.

6. הנאשם פנה לבית המשפט, אמר כי הוא מצטער על מעשיו, כיום הוא משקיע במשפחתו ובעבודתו.

דין

7. הערכים המוגנים שנפגעו בעקבות ביצוע עבירת התקיפה עוסקים, בין היתר, בהגנה על גופו של אדם, ביטחון, כבוד, האוטונומיה שלו, וכן הסדר הציבורי ושלומו הציבור. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הנאשם יזם את האירוע. הוא גרם בעורמה לכך שהמתלונן ייפגש עמו במטרה ליישב בדרך אלימה ובריונית סכסוך אישי שהיה לו איתו. מדובר באירוע מתגלגל, שבוצע ביחד עם אחרים וכלל הטלת טרור על המתלונן באמצעות כיסוי ראשו בשק והובלתו למקום אחר ממקום המפגש, וכן שימוש בשוקרים חשמליים כדי להכות בו במכות חשמל, בנוסף על המכות שהכו אותו בראשו. במהלך האירוע, היו לנאשם הזדמנויות שונות לחדול ממעשיו אך הוא בחר להמשיך בהם במטרה לחקור את המתלונן. תקיפה זו גרמה לחבלות ממשיות למתלונן, שנעזב לבדו על הכביש בתום האירוע. מדובר במעשי תקיפה שנעשו בצוותא ויש להוקיעם. מדיניות הענישה בעבירות התקיפה הנה מחמירה ונועדה להגן על הציבור מפני עבירות מעין אלה, להרתיע עבריינים פוטנציאליים ולבטא את הסלידה ממעשים שכאלה. לאחר שקלול כל האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את העבירה שביצע הנאשם הוא 8 עד 20 חודשי מאסר.

8. באשר לעונש הראוי לנאשם, הנאשם הינו יליד 1990, כבן 32 שנים. הוא הודה בביצוע העבירות ותרם לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליך המשפטי. הנאשם הביע חרטה על מעשיו. מעת ביצוע העבירה בשנת 2018 לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. כמו כן, במכלול השיקולים לקולה מובא הנתון, לפיו, כתב האישום נגדו הוגש כארבע שנים לאחר ביצוע העבירה, מבלי שהמאשימה הצביעה על טעם ראוי לכך. לחובתו של הנאשם עברו הפלילי, המתייחס לעבירות, חלקן ממין הענין, ההרשעה בעבירה האחרונה בהן וממין הענין שלפניו הנה משנת 2016, כשנתיים לפני ביצוע העבירה דנן.

לפיכך, אני גוזר על הנאשם כלהלן:

א. מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשים בניכוי ימי מעצרו.

ב. מאסר מותנה לתקופת 5 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה מסוג פשע בתוך 3 שנים מיום שחרורו.

ג. פיצוי למתלונן בסך 15,000 ₪. הפיצוי ישולם עד ליום 1/10/22.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר בבית המעצר ניצן ביום 6/6/22 עד השעה 10:00.

זכות ערעור לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב ניסן
תשפ"ב, 13 אפריל
2022, במעמד ב"כ
המאשימה, ב"כ ה נאשם
והנאשם בעצמו.
השופט רפי כרמל, סגן
נשיא